

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Ruth gaat met Naomi naar Betlehem

Al snel nadat Gideon gestorven was, knielden de Israëlieten niet meer voor God, maar weer voor afgoden. Natuurlijk werd God boos en Hij strafte hen regelmatig. Vijanden kwamen hun voedsel roven. Niets bleef er over.

Een man die Elimelech heette, uit Bethlehem, had voor zijn gezin geen kruimeltje brood meer. Hij ging daarom met zijn vrouw Naomi en hun twee jongens de grens over naar Moab. Daar was volop brood en kon hij zelfs op een stuk land gaan werken. De jongens vonden het heerlijk daar; ze hadden nooit honger. Ze wilden er altijd wel blijven wonen en gingen zelfs met Moabitische meisjes trouwen. Alles leek zo fijn, maar toen werd de vader plotseling ziek en stierf. Kort daarna werden ook de jongens ziek en stierven. Naomi voelde zich daarna erg eenzaam. Ja, ze had wel twee schoondochters, maar ze miste ineens haar eigen volk. Toen ze hoorde dat er weer eten in Kanaän was, wilde ze terug naar Bethlehem. Zij vond dat haar schoondochters, Orpa en Ruth, beter in Moab, bij hun eigen volk en goden, konden blijven. Ze waren nog zo jong en zouden elk wel snel een lieve Moabitische man vinden. Orpa bleef graag in Moab, maar Ruth wilde met Naomi mee. Ze hield van haar schoonmoeder en zei tegen haar: "Uw volk zal mijn volk zijn en uw God zal mijn God zijn". Naomi had haar veel over God verteld en zij wilde nu niets meer met de afgoden van Moab te maken hebben. Zo reisden ze samen naar Bethlehem.

De mensen herkenden Naomi bijna niet meer. Wat was ze oud en zielig geworden! Naomi en Ruth hadden honger, maar eten kwam niet zo maar aanwaaien. Je moest er wel wat voor doen. Maar het was gelukkig net de tijd van de gersteoogst. In Israël mochten de armen dan achter de maaiers aanlopen en alles wat op de grond viel oprapen. Ruth ging snel naar een grote akker. Ze werkte hard en vond veel gevallen gerstekorrels. De akker was van Boaz, een oom van Elimelech, maar dat wist Ruth niet. Boaz was een heel gelovige Israëliet. Toen hij Ruth zag, was hij onder de indruk van haar: wie was dat leuke, aardige meisje dat zo hard werkte? Waar kwam zij vandaan, waar woonde zij? Zijn knechten vertelden dat zij met Naomi was meegekomen. Boaz zei tegen Ruth: "Blijf maar hier werken en mijn knechten zullen voor je zorgen". Bleef Ruth op de akker van Boaz? Dat lees je de volgende keer. N.D.

Oom Peter en tante Mien woonden op een heuvelrug met een uitgestrekt bos. Sam en Anne gingen daar graag naartoe. Overdag was er veel te doen: naar vogelnesten speuren, vogelgeluiden herkennen, vriendjes met de paarden worden, dennenappels en sparrenkegels oprapen om stukjes mee te maken. En als ze vroeg genoeg uit bed kwamen maakten ze kans herten te zien.

Op een dag kwamen ze een vreemd bord tegen met een afbeelding van een pad. Daaronder stond "Paddenoversteekplaats" met datums erbij. Dat vonden ze wel grappig. Ze dachten aan hoe ze onderweg naar school met de hulp van een 'klaar-over' de grote weg overstaken. "Zouden padden ook naar school moeten?" dacht Anne bij zichzelf. Sam wilde meer over paddentrek weten. Tante Mien legde het hem later die middag uit: "Elk voorjaar na hun winterslaap trekken de padden naar de plas waarin ze werden geboren, om zich voort te planten. En dat kan gevaarlijk zijn, hun dood betekenen zelfs! Want die padden houden geen rekening met het verkeer. Daarom hebben ze hulp nodig. Vandaar dat bord, om autorijders en fietsers te waarschuwen." Sam en Anne wilden dit wel eens met eigen ogen zien. "Ze trekken in het donker, dus we gaan vanavond kijken", beloofde tante Mien.

Na het avondeten gingen ze met oom Peter het bos in. Ze namen zaklantaarns mee en waren gauw bij die oversteekplaats. En ja, hoor! Daar kwamen ze, de ene pad na de ander; met maar één doel voor ogen: de lager gelegen plas aan de andere kant van de weg zo snel mogelijk bereiken. Sam en Anne waren bang voor auto's, dus gaven ze de dieren een helpende hand. "Wat een bobbelige huid!" riep Anne, toen ze een pad in haar hand had. "Maar wel droog, hé?" vond Sam. "Zo zie je het verschil met kikkers", zei oom Peter. "Ook hun eieren zijn anders. Kikkerdril vind je als vormloze massa, dat van padden in snoeren met dubbele rijen."

Sam ontdekte meer over padden. Ze besluipen hun prooi tot ze dichtbij genoeg zijn om die met hun kleverige tong te vangen. En om zijn voedsel te helpen doorslikken knipoogt hij! Wat raar, hé! Padden leren ons een vaste koers te houden, maar wij moeten wel de verkeersregels in acht nemen! C.T.

Wist je dat?

Voedsel in Israël

8. honing

We lezen in de Bijbel dat Johannes de Doper sprinkhanen en wilde honing at. Bij sprinkhanen beginnen we te al gauw te griezelen, maar honing vinden de meeste mensen erg lekker.

Wilde honing wordt gemaakt door bijen, die in de vrije natuur een plekje gevonden hebben. Ze zitten in holle boomstammen of een hol in de grond, en zijn van niemand. Soms hebben ze wel een heel vreemde plek, denk maar aan Simson. Hij doodde een leeuw en een tijdje later zat daar een wilde bijenzwerm in. Als je

zo'n zwerm zag, mocht je van de honing snoepen of een stukje raat meenemen. Maar je moest genoeg overlaten voor de bijen en hun larven.

Toen de Israëlieten slaven waren in Egypte, beloofde God dat ze naar een land vloeiende van melk en honing zouden gaan. Dat betekende natuurlijk niet dat er overal zomaar melk en honing stroomde. Het betekende dat er veel gras en bloemen groeiden, zodat het vee veel melk gaf en de bijen voldoende nectar vonden. Er waren niet alleen wilde bijen; veel boeren hadden gevlochten korven of aarden kruiken op hun akkers staan. Ze waren dus boer en imker tegelijk. Eenmaal per jaar haalde de boer honingraat uit de korven. Om niet gestoken te worden stookte hij een vuurtje van natte takken, zodat er veel rook vrij kwam en de bijen bedwelm werden. Een stuk honingraat kon je lekker uitzuigen, maar de meeste honing werd er uitgeknepen en bewaard of verkocht. Het uitknijpen gebeurde gewoon met de hand. Lang niet alle honing kreeg je er zo uit. De uitgeknepen stukken raat werden daarom bewaard in een leren zak. Zodra de zak bijna vol was, werd er een beetje water bij gedaan. Alles werd goed geschud, waarna de zak werd verzwaard met stenen en op een warme plek gelegd. Alle honing werd er door de druk uit geperst en zakte naar beneden. Door de warmte was de honing vloeibaar. Onderin de zak zat een gat waar de honig uit kon lopen. Zo kreeg men een tweede persing van de honing. Die was minder lekker dan de eerste en daarom ook veel goedkoper. Honing werd ook gebruikt om wonden te laten genezen. Het was een natuurlijk antibiotica. Rijke dames gebruikten het zelfs..... om hun huid zacht te maken.

N.D.

Internet

Op schooltv kun je een filmpje over de paddentrek bekijken: http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20021104_padden01

Er is zelfs een speciale kikkersite, met veel informatie over kikkers en padden

<http://www.kikkersite.nl/verschil.php>

Ook op schooltv een filmpje over hoe bijen honing maken
http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20050224_bij01

Woordzoeker wist je dat

B	O	O	M	S	T	A	M	B	H
I	B	A	T	T	N	G	T	I	O
J	O	E	I	U	N	P	R	J	N
E	E	B	B	I	E	E	A	E	I
N	R	L	N	F	K	R	T	N	N
Z	I	O	O	M	I	S	C	K	G
W	H	E	I	E	U	E	E	O	R
E	T	M	I	E	R	N	N	R	A
R	D	A	R	L	K	C	A	F	A
M	K	O	N	I	N	G	I	N	T

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. Uit de letters die overblijven lees je waar honing ook voor gebruikt werd. Succes!

bijenkorf

bijenzwerm

bloem

boer

boomstam

dar

honing

honingraat

imker

koningin

kruiken

nectar

persen

steen

stuifmeel